

Onderzoek Tandheelkundige Praktijkvoering 2020

Horizontale verwijzing

1 Inleiding

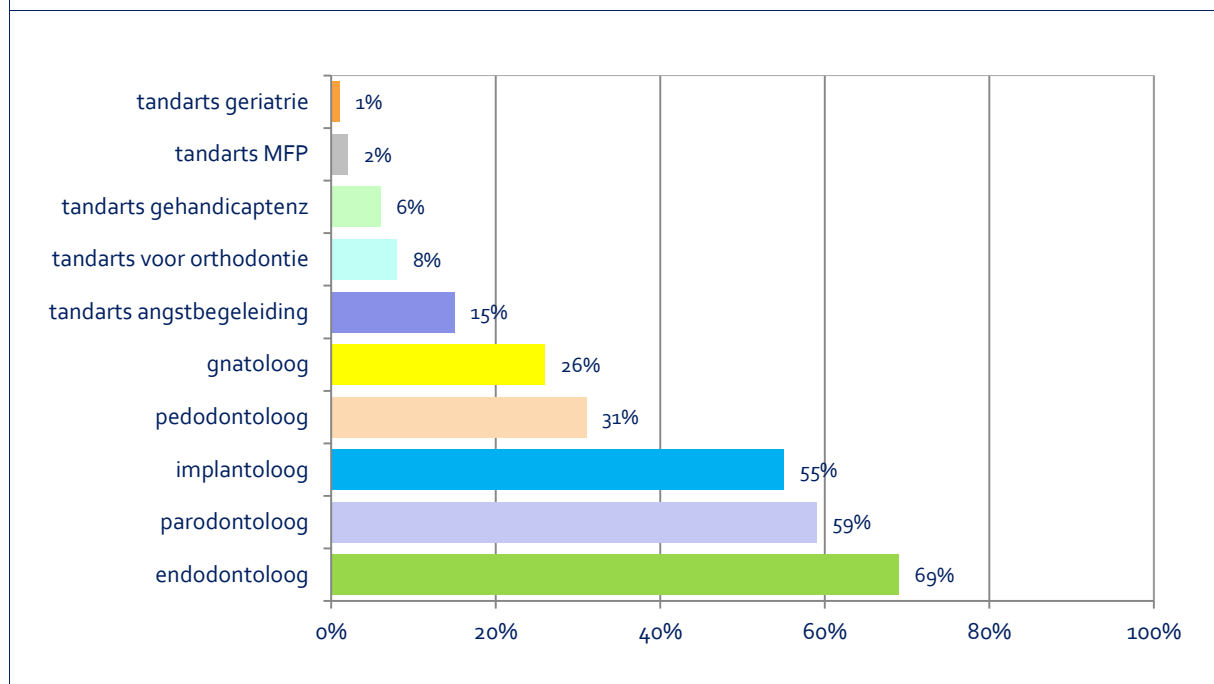
Eind 2020 is via het Onderzoek Tandheelkundige Praktijkvoering (OTP) een steekproef van tandartsen bevestigd over hun werksituatie.¹ Daarbij kwamen ook de horizontale verwijscapaciteiten aan de orde. In deze schets wordt verslag gedaan van de uitkomsten daarvan.

Het tandheelkundig vakgebied is in de loop der jaren zeer veelomvattend geworden. Daardoor is het voor algemeen praktici lastig om alle op deelgebieden ervan op adequaat niveau aan patiënten zorg te verlenen. Tandartsen hebben bovendien vaak meer of minder affiniteit met bepaalde deelgebieden. Binnen de tandheelkunde zijn dan ook verschillende van die deelgebieden erkent als differentiaties, waarop tandartsen zich middels een aanvullende opleiding kunnen toeleggen.² Veel tandarts-algemeen praktici verwijzen patiënten 'horizontaal' naar zulke gedifferentieerde collega's.

2 Omvang horizontale verwijzing

Ongeveer negen van de tien (89%) tandartsen verwezen in 2020 naar eigen zeggen patiënten naar gedifferentieerde collega's. Overigens zijn hierbij de verwijzingen naar tandartsen voor orthodontie niet meegerekend, omdat dit geen officiële differentiatie is.

Figuur 1 Verwijzing naar gedifferentieerde collega's in de erkende differentiaties door praktijkhoudende tandartsen in 2020

Figuur 1 laat zien hoeveel tandartsen patiënten verwezen naar de verschillende collega's in erkende differentiaties. Naar endodontologen (69%), parodontologen (59%) en implantologen (55%) werden door de meer dan de helft van de tandartsen patiënten verwezen.

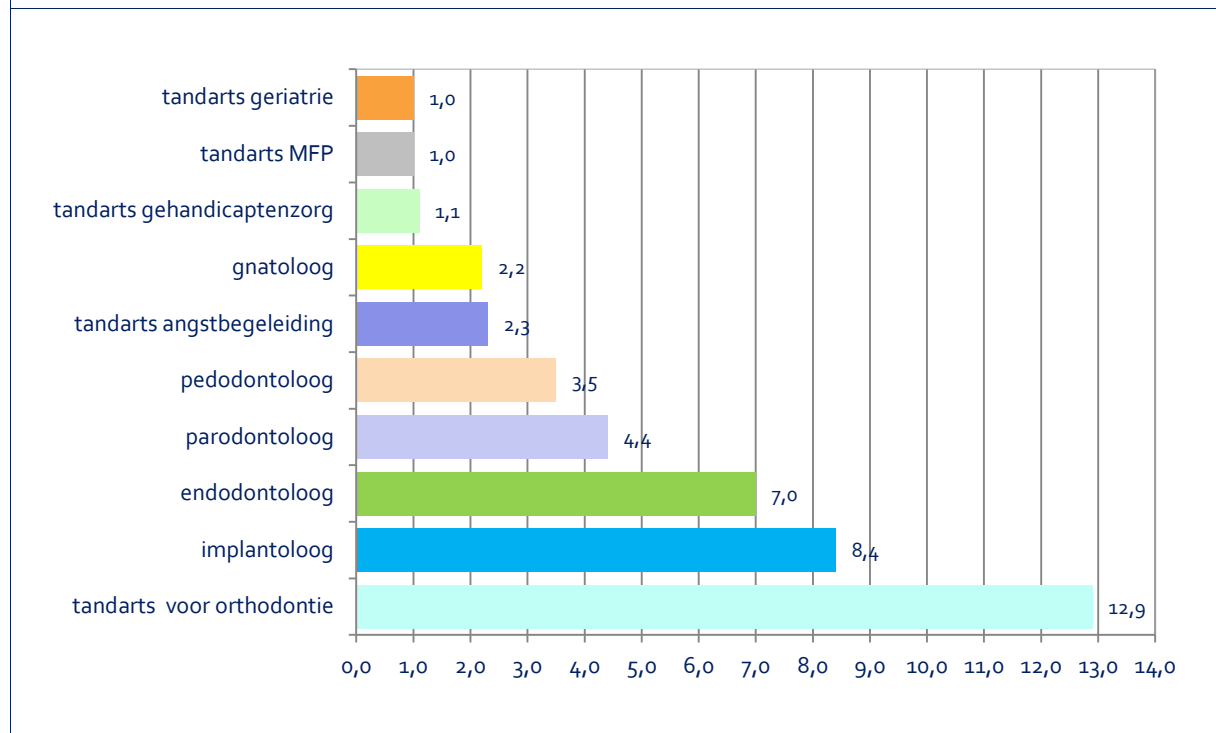
1 Zie het kader op pagina 3 voor meer informatie over de uitvoering van het onderzoek Tandheelkundige Praktijkvoering (OTP).

2 Zie hiervoor <http://www.staatvandemondzorg.nl/workers-in-de-mondzorg/gedifferentieerde-tandartsen>.

3 Aantal verwezen patiënten

Figuur 2 toont het gemiddeld aantal patiënten dat verwijzende tandartsen in de eerste zes maanden van 2020 hebben verwezen naar de desbetreffende gedifferentieerde tandartsen. Naar verhouding gingen de meeste patiënten naar tandartsen voor orthodontie (12,9), implantologen (8,4) en endodontologen (7,0). Alles bij elkaar verwezen de tandartsen in de eerste helft van 2020 gemiddeld 15,8 patiënten naar een gedifferentieerde collega.

Figuur 2 Aantal patiënten dat verwijzende praktijkhoudende tandartsen gemiddeld in de eerste zes maanden van 2020 hebben verwezen naar collega's in de erkende differentiaties

Onderzoek Tandheeskundige Praktijkvoering 2020

Binnen het KNMT-project Peilstations wordt via het Onderzoek Tandheeskundige Praktijkvoering (OTP) sinds 1995 periodiek geïnventariseerd op welke wijzen tandartsen in Nederland hun beroep uitoefenen. Aanvankelijk lag de focus alleen op tandartsen met een eigen praktijk, maar vanaf 2014 zijn ook tandartsen zonder eigen praktijk in het OTP betrokken. Dit doet meer recht aan de toenemende differentiatie in praktijkvormen. Denk bijvoorbeeld aan de opkomst van zogenaamde tandheeskundige ketens, waarvan ook niet-tandartsen (mede)eigenaar kunnen zijn en waarbinnen dan niet-praktijkhoudende tandartsen werken.

Voor deelname aan de dertigste editie van het OTP is in december 2020 een steekproef van 1.382 tandartsen benaderd. Uiteindelijk hebben 557 van hen hieraan gevolg gegeven, door het beantwoorden van vragenlijst (op papier of elektronisch). De 'overall-respons' was daarmee 40%.

Drie van de 557 tandartsen hebben voor twee praktijken een vragenlijst aangeleverd, waardoor uiteindelijk van 560 'werksituaties' informatie is verkregen: 286 vragenlijsten van praktijkhouders, 184 van niet-praktijkhouders en 90 van tandartsen die inmiddels niet meer werkzaam zijn.

In de onderzoeksgroep zijn de leden van de KNMT enigszins oververtegenwoordigd. De gevolgen van deze oververtegenwoordiging mogen worden ingeschat als klein, omdat de groep niet-leden op het gebied van enkele algemene praktijkenmerken niet significant afwijkt van de groep leden. Voor het overige zijn de verschillen tussen de steekproef en de rest van de populatie niet noemenswaardig groot, waardoor de ondergroepsgroep mag worden beschouwd als een redelijk representatieve afspiegeling van de populatie tandartsen van 67 jaar en jonger met een bekend woon- en/of werkadres in Nederland.

Boer JCL den, Bruers JJM. Onderzoek Tandheeskundige Praktijkvoering: Praktijksituatie en werkdruk van praktijkhoudende tandartsen in 2020. Utrecht, KNMT, 2021.

Boer JCL den, Bruers JJM. Onderzoek Tandheeskundige Praktijkvoering: Praktijksituatie en werkdruk van niet-praktijkhoudende tandartsen in 2020. Utrecht, KNMT, 2021.

© 2021 KNMT

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten ten aanzien van dit document berusten bij de KNMT.

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet gestelde uitzonderingen, mag niets uit dit document worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de KNMT.

Hoewel aan de totstandkoming van dit document de uiterste zorg is besteed, kan de KNMT niet instaan voor eventuele (druk)fouten en onvolledigheden en aanvaardt de KNMT deswege geen aansprakelijkheid.